C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-759/2025 Judecătoria Drochia sediul Central
4-24147231-03-4r-30052025 Judecător: Vladimir Craveț

D E C I Z I E
În Numele Legii

21 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:
Președintele completului, judecător Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a examinat, în ordine de recurs, recursul victimei Victoria Mihai declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 martie 2025*** emisă în cauza contravențională de învinuire a lui **Mihail Iațco** în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

La 16 decembrie 2024, agentul constatator din cadrul IP Drochia, Mihail Rotari a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, Mihail Iațco la 08 decembrie 2024, ora 14-30 aflându-se la domiciliul fostei sale soției, Mihai Victoria din satul Pelinia, raionul Drochia, în urma unui conflict a agresat-o fizic, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 78[1] Codul contravențional.

La 23 decembrie 2024, Inspectoratul de Poliție Drochia în temeiul art. 395 Cod Contravenţional, a remis instanței de judecată spre examinare, conform competenţei procesul-verbal cu privire la contravenţie întocmit în privinţa lui Mihail Iațco în baza art. 78[1] Cod Contravenţional şi materialul contravenţional acumulat în privinţa ultimului.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prin hotărârea Judecătoriei Drochia sediul Central din 17 martie 2025, Mihail Iațco a fost recunoscut vinovat

de comiterea contravenţiei prevăzute în art. 78[1] Cod contravenţional şi în baza acestui articol i s-a aplicat sancțiune sub formă de 60 (șaizeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, victima Victoria Mihai a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 martie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi soluții potrivit modului stabilit pentru prima instanță în latura sancțiunii contravenționale cu aplicarea contravenientului sancțiune sub formă de arest contravențional, considerînd că sancțiunea numită de prima instanță este una prea blândă.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recursul este nefondat și urmează a fi respins, iar hotărârea primei instanțe urmează a fi menținută fără modificări ca fiind una legală și întemeiată, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă a condiţiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În temeiul prevederilor art. 458 Cod contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale.

Potrivit art. 460 Cod contravențional, instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale, pronunţându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice şi juridice ale cauzei.

Aferent, Colegiul penal ține a trece în revistă că soluția adoptată de prima instanță a fost contestată de victima contravenției în latura sancțiunii contravenționale aplicate contravenientului Mihail Iațco, considerând-o prea blândă.

Prin urmare, ținând cont de prevederile art. 470 Cod contravențional și argumentele invocate în cererea de recurs, Colegiul penal nu purcede la judecarea fondului cauzei, însă se va expune doar în privința sancțiunii contravenționale ce a fost aplică contravenientului Mihail Iațco.

Or, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din hotărâre, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010 statuează că, art. 6, par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal nu a stabilit *ex officio* careva motive de a interveni în hotărârea contestată în ce privește aspectul încadrării acțiunilor contravenientului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor legale privind administrarea probelor, instanța de recurs fiind solidară cu soluția adoptată și nu se va expune repetat.

Revenind la premisa sancțiunii aplicate contravenientului Mihail Iațco de către prima instanță, Colegiul penal contrar celor punctate de victima contravenției constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 9, 37, 41, 42 și 43 Cod contravențional, ținând cont de gravitatea contravenției săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea contravențională, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) Cod contravențional, la aplicarea legii contravenționale se ține cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenției, de persoana făptuitorului şi de circumstanțele atenuante ori agravante.

Din sensul prevederilor art. 32 alin. (1) Cod contravențional se reține că, sancțiunea contravențională este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârșit o contravenție.

Art. 41 Cod contravențional stipulează că, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul se de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante. Față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile prezentului cod.

Ca urmare, sancțiunea contravențională este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopului legii contravenționale, care constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Legalitatea sancțiunii impune instanței obligația de a stabili sancțiunea în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului contravențional al RM.

Individualizarea sancțiunii constă în obligația instanței de a stabili sancțiunea concretă contravenientului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii contravenționale şi a pedepsei.

După această clarificare, instanța accentuează că sancțiunea aplicată contravenientului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii contravenționale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului contravențional și stabilirea sancțiunii în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de sancțiune prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea contravenției săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul sancțiunii, în afară de gravitatea faptei săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor contravenționale.

Sancțiunea și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât contravenientul să se convingă de necesitatea respectării legii și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, arătând în mod concret la împrejurările și criteriile care au stat la individualizării sancțiunii contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o perioadă de 60 (șaizeci) ore.

Aferent, Colegiul penal ține a menționa că recurentul în ordine de recurs, în latura sancțiunii contravenționale a solicitat intervenția instanței de recurs în vederea stabilirii lui Mihail Iațco a unei sancțiuni mai aspre sub formă de arest

contravențional, susținându-și poziția prin prisma blândeții acesteia însă este de menționat că solicitarea dată este nefondată.

Prin urmare, instanța de recurs a concluzionat că sancțiunea contravențională aplicată de către instanța de fond este legală și justificată, iar argumentul recurentului nu poate conduce la modificarea hotărârii atacate.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul și a menține hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 martie 2025 fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) și art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul victimei Victoria Mihai declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 17 martie 2025*** emisă în cauza contravențională de învinuire a lui **Mihail Iațco** în comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional - se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,
Judecător **Judecător** **Judecător**